

Gospel of Peter

-1-

1 . . . των δε Ιουδαιων ουδειω ενιψατο ταω χειραω, ουδε Ηρωδηω ουδε τιω των κριτων αυτου. και μη βουληθεντων νιψασθαι ανεστη Πειλατω, 2 και τοτε κελευει Ηρωδηω ο βασιλευω παραλημφθηναι τον κυριον, ειπων αυτοιω οτι, Οσα εκελευσα υμιν ποιησαι αυτω, ποιησατε.

-2-

3 εισηκει δε εκει Ιωσηφ ο φιλω Πειλατου και του κυριου, και ειδωω οτι σταυρισκειν αυτον μελλουσιν ηλθεν προω τον Πειλατον και ητησε το σωμα του κυριου προω ταφην. 4 και ο Πειλατω πεμψαω προω Ηρωδην ητησεν αυτου το σωμα. 5 και ο Ηρωδηω εφη, αδελφε Πειλατε, ει και μη τιω αυτον ητηκει, ημειω αυτον εθαπτομεν, επει και σαββατον επιφωσκει. γεγραπται γαρ εν τω νομω ηλιον μη δυναι επι πεφονευμενω. και παρεδωκεν αυτον τω λαω προ μιαω των αζυμων, τηω εορτηω αυτων.

-3-

6 οι δε λαβοντεω τον κυριον ωθουν αυτον τρεχοντεω και ελεγον, Συρωμεν τον υιον του θεου εξουσιαν αυτου εσχηκοτεω. 7 και πορφυραν αυτον περιεβαλον και εκαθισαν αυτον επι καθεδραν κρισεωω λεγοντεω, Δικαιωω κρινε, βασιλευ του Ισραηλ. 8 και τιω αυτων ενεγκων στεφανον ακανθινον εθηκεν επι τηω κεφαληω του κυριου, 9 και ετεροι εστωτεω ενεπτουν αυτου ταιω οψεσι, και αλλοι ταω σιαγοναω αυτου εραπισαν, ετεροι καλαμω ενυσσον αυτον και τινεω αυτον εμαστιζον λεγοντεω, Ταυτη τη τιμη τιμησωμεν τον υιον του θεου.

-4-

10 Και ηνεγκον δυο κακουργουω και εσταυρωσαν ανα μεσον αυτων τον κυριον αυτοω δε εσιωπα ωω μηδενα πονον εχων. 11 και οτε ωρθωσαν τον σταυρον επεγραψαν οτι ουτωω εστιν ο βασιλευω του ισραηλ. 12 και τεθεικοτεω τα ενδυματα εμπροσθεν αυτου διεμερισαντο, και λαχμον εβαλον επ αυτοιω. 13 ειω δε τιω των κακουργων εκεινων ωνειδισεν αυτουω λεγων, Ημειω δια τα κακα α εποιησαμεν ουτω πεπονθαμεν, ουτωω δε σωτηρ γενομενω των ανθρωπων τι ηδικησεν υμαω; 14 και αγανακτησαντεω επ αυτω εκελευσαν ινα μη σκελοκοπηθη, οπωω βασανιζομενω αποθανοι.

-5-

15 Ην δε μεσημβρια, και σκοτωω κατεσχε πασαν την Ιουδαιαν. και εθορυβουντο, και ηγωνιων μηποτε ο ηλιοω εδυ επειδη ετι εζη, γεγραπται αυτοιω ηλιον μη δυναι επι πεφονευμενω. 16 και τιω αυτων ειπεν, Ποτισατε αυτον χολην μετα οξουω. και κερασαντεω εποτισαν. 17 και επληρωσαν παντα, και ετελειωσαν κατα τηω κεφαληω αυτων τα αμαρτηματα. 18 περιηρχοντο δε πολλοι μετα λυχνων νομιζοντεω οτι νυξ εστιν επεσαν τε (ΜΣ: επεσαντο). 19 και ο κυριοω ανεβοησε λεγων, Η δυναμιω μου, η δυναμιω, κατελειψαω με, και ειπων ανεληφθη. 20 και αυτηω ωραω διεραγη το καταπετασμα του ναου τηω Ιερουσαλημ ειω δυο.

-6-

21 και τοτε απεσπασαν τουω ηλουω απο των χειρων του κυριου και εθηκαν αυτον επι τηω

γη. και η γη πασα εσεισθη και φοβοϖ μεγαϖ εγενετο. 22 τοτε ηλιοϖ ελαμψε και ευρεθη ωρα ενατη. 23 εχαρησαν δε οι Ιουδαιοι και δεδωκασι τω Ιωσηφ το σωμα αυτου ινα αυτο θαγη, επειδη θεασαμενοϖ ην οσα αγαθα εποιησεν. 24 λαβων δε τον κυριον ελουσε και ειλησε σινδονι και εισηγαγεν ειϖ ιδιον ταφον καλουμενον Κηπον Ιωσηφ.

-7-

25 Τοτε οι Ιουδαιοι και οι πρεσβυτεροι και οι ιερειϖ, γνοντεϖ οιον κακον εαυτοιϖ εποιησαν ηρξαντο κοπτεσθαι και λεγειν, Ουαι ταιϖ αμαρτιαϖ ημων, ηγγισεν η κρισιϖ και το τελοϖ Ιερουσαλημ. 26 εγω δε μετα των εταιρων μου ελυπουμην, και τετρωμενοι κατα διανοιαν εκρυβομεθα. εζητουμεθα γαρ υπ αυτων ωϖ κακουργοι και ωϖ τον ναον θελοντεϖ εμπρησαι. 27 επι δε τουτοιϖ πασιν ενηστευομεν, και εκαθεζομεθα πενθουντεϖ και κλαιοντεϖ νυκτοϖ και ημεραϖ εωϖ του σαββατου.

-8-

28 Συναχθεντεϖ δε οι γραμματειϖ και φαρισαιοι και πρεσβυτεροι προϖ αλληλουϖ, ακουσαντεϖ οτι ο λαοϖ απαϖ γογγυζει και κοπτεται τα στηθη λεγοντεϖ οτι ει τω θανατω αυτου ταυτα τα μεγαιστα σημεια γεγονεν, ιδετε οτι ποσον δικαιοϖ εστιν, 29 εφοβηθησαν οι πρεσβυτεροι και ηλθον προϖ Πειλατον δεομενοι αυτου και λεγοντεϖ, 30 Παραδοϖ ημιν στρατιωταϖ ινα φυλαξωμεν το μνημα αυτου επι τρειϖ ημεραϖ, μηποτε ελθοντεϖ οι μαθηται αυτου κλεψωσιν αυτον και υπολαβη ο λαοϖ οτι εκ νεκρων ανεστη, και ποιησωσιν ημιν κακα. 31 ο δε Πειλατοϖ παραδεδωκεν αυτοιϖ Πετρωνιον τον κεντυριωνα μετα στρατιωτων φυλασσειν τον ταφον. και συν αυτοιϖ ηλθον πρεσβυτεροι και γραμματειϖ επι το μνημα, 32 και κυλισαντεϖ λιθον μεγαν μετα του κεντυριωνοϖ και των στρατιωτων ομου παντεϖ οι οντεϖ εκει εθηκαν επι τη θυρα του μνηματοϖ, 33 και επεχρισαν επτα σφραγιδαϖ, και σκηνην εκει ηξαντεϖ εφυλαξαν.

-9-

34 πρωιαϖ δε επιφωσκοντοϖ του σαββατου ηλθεν οχλοϖ απο Ιερουσαλημ και τηϖ περιχωρου ινα ιδωσι το μνημειον εσφραγισμενον. 35 Τη δε νυκτι η επεφωσκεν η κυριακη, φυλασσοντων των στρατιωτων ανα δυο δυο κατα φρουραν, μεγαλη φωνη εγενετο εν τω ουρανω, 36 και ειδον ανοιχθενταϖ τουϖ ουρανουϖ και δυο ανδραϖ κατελθονταϖ εκειθε πολυ φεγγοϖ εχονταϖ και εγγισανταϖ τω ταφω. 37 ο δε λιθοϖ εκεινοϖ ο βεβλημενοϖ επι τη θυρα αφ εαυτου κυλισθειϖ επεχωρησε παρα μεροϖ, και ο ταφοϖ ηνοιγη και αμφοτεροι οι νεανισκοι εισηλθον.

-10-

38 ιδοντεϖ ουν οι στρατιωται εκεινοι εξυπνισαν τον κεντυριωνα και τουϖ πρεσβυτερουϖ, παρησαν γαρ και αυτοι φυλασσοντεϖ, 39 και εξηγουμενων αυτων α ειδον παλιν ορωσιν εξελθονταϖ απο του ταφου τρειϖ ανδραϖ, και τουϖ δυο τον ενα υπορθουνταϖ και σταυρον ακολουθουντα αυτοιϖ, 40 και των μεν δυο την κεφαλην χωρουσαν μεχρι του ουρανου, του δε χειραγωγουμενου υπε αυτων υπερβαινουσαν τουϖ ουρανουϖ. 41 και φωνηϖ ηκουον εκ των ουρανων λεγουσηϖ, Εκηρυξαϖ τοιϖ κοιμωμενοιϖ; 42 και υπακοη ηκουετο απο του σταυρου το Ναι (ΜΣ: τιναι ?, = οτι Ναι ορ τι Ναι ? χηεχκ ιμαγε) .

-11-

43 Συνεσκεπτοντο ουν αλληλοιϖ εκεινοι απελθειν και ενφανισαι ταυτα τω Πειλατω. 44 και ετι διανοουμενων αυτων φαινονται παλιν ανοιχθεντεϖ οι ουρανοι και ανθρωποϖ τιϖ

κατέλθων και εισελθων ει̅ το μνημα. 45 ταυτα ιδοντε̅ οι περι τον κεντυριωνα νυκτο̅ εσπευσαν προ̅ Πειλατον, αφεντε̅ τον ταφον ον εφυλασσον, και εξηγησαντο παντα απερ ειδον, αγωνιωντε̅ μεγαλω̅ και λεγοντε̅, Αληθω̅ υιο̅ ην θεου. 46 αποκριθει̅ ο Πειλατο̅ εφη, Εγω καθαρευω του αιματο̅ του υιου του θεου, υμιν δε τουτο εδοξεν. 47 ειτα προσελθοντε̅ παντε̅ εδεοντο αυτου και παρεκαλουν κελουσαι τω κεντυριωνι και τοι̅ στρατιωται̅ μηδεν ειπειν α ειδον. 48 συμφερει γαρ, φασιν, ημιν οφλησαι μεγαστην αμαρτιαν εμπροσθεν του θεου και μη εμπεσειν ει̅ χειρα̅ του λαου των Ιουδαιων και λιθασθηναι. 49 εκελευσεν ουν ο Πειλατο̅ τω κεντυριωνι και τοι̅ στρατιωται̅ μηδεν ειπειν.

-12-

50 Ορθρου δε τη̅ κυριακη̅ Μαριαμ η Μαγδαληνη, μαθητρια του κυριου, φοβουμενη δια του̅ Ιουδαιου̅, επειδη εφλεγοντο υπο τη̅ οργη̅, ουκ εποιησεν επι τω μνηματι του κυριου α ειωθεσαν ποιειν αι γυναικε̅ επι τοι̅ αποθνησκουσι και τοι̅ αγαπωμενοι̅ αυται̅. 51 λαβουσα μεθ εαυτη̅ τα̅ φιλα̅ ηλθε επι το μνημειον οπου ην τεθει̅. 52 και εφοβουντο μη ιδωσιν αυτα̅ οι Ιουδαιοι και ελεγον, Ει και μη εν εκεινη τη ημερα η εσταυρωθη εδυνηθημεν κλαυσαι και κοψασθαι, και νυν επι του μνηματο̅ αυτου ποιησωμεν ταυτα. 53 τι̅ δε αποκυλισει ημιν και τον λιθον τον τεθεντα επι τη̅ θυρα̅ του μνημειου, ινα εισελθουσαι παρακαθεσθωμεν αυτω και ποιησωμεν τα οφειλομενα; 54 μεγα̅ γαρ ην ο λιθο̅, και φοβουμεθα μη τι̅ ημα̅ ιδη. και ει μη δυναμεθα, καν επι τη̅ θυρα̅ βαλωμεν α φερομεν ει̅ μνημοσυνην αυτου, κλαυσομεν και κοψομεθα εω̅ ελθωμεν ει̅ τον οικον ημων.

-13-

55 Και απελθουσαι ευρον τον ταφον ηνεωγμενον και προσελθουσαι παρεκυψαν εκει, και ορωσιν εκει τινα νεανισκον καθεζομενον μεσω του ταφου ωραιον και περιβεβλημενον στολην λαμπροτατην, οστι̅ εφη αυται̅, 56 Τι ηλθατε; τινα ζητειτε; μη τον σταυρωθεντα εκεινον; ανεστη και απηλθεν, ει δε μη πιστευετε, παρακυψατε και ιδετε τον τοπον ενθα εκειτο, οτι ουκ εστιν, ανεστη γαρ και απηλθεν εκει οθεν απεσταλη. 57 τοτε αι γυναικε̅ φοβηθειςαι εφυγον.

-14-

58 ην δε τελευταια ημερα των αζυμων, και πολλοι τινε̅ εξηρχοντο υποστρεφοντε̅ ει̅ του̅ οικου̅ αυτων τη̅ εορτη̅ παυσαμενη̅. 59 Ημει̅ δε οι δωδεκα μαθηται του κυριου εκλαιομεν και ελυπουμεθα, και εκαστο̅ λυπουμενο̅ δια το συμβαν απηλλαγη ει̅ τον οικον αυτου. 60 εγω δε Σιμων Πετρο̅ και Ανδρεα̅ ο αδελφο̅ μου λαβοντε̅ ημων τα λινα απηλθαμεν ει̅ την θαλασσαν, και ην συν ημιν Λευει̅ του Αλφαιου, ον Κυριο̅ . . .

ευαγγελιον κατα Πετρον